Sfânta mironosiţă Veronica (Faustina)
(s.v. 12 iulie / s.n. 25 iulie)

Sfânta mironosiţă Veronica (s.v. 12 iulie / s.n. 25 iulie):

https://www.academia.edu/43755179/Sf%C3%A2nta_mironosi%C5%A3%C4%83_Veronica_12_iulie_

https://archive.org/details/sfanta-mironosita-veronica-12-iulie

https://www.slideshare.net/steaemy1/sfnta-mironosi-veronica-12-iulie

***

Materiale despre Sfânta mironosiţă Veronica:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mironosi%C5%A3%C4%83-Veronica-(12-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Veronica

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Veronica

&&&

În 12 iulie o pomenim pe Sfânta Veronica, femeia care a şters cu năframa faţa însângerată a Mântuitorului, când îşi purta El Crucea spre Golgota. Chipul Domnului ar fi rămas imprimat pe maramă, considerată astfel o icoană „nefăcută de mâna omenească".

Sfânta Veronica era de loc din Cezareea lui Filip (Paneas). Potrivit tradiţiei, ea a fost tămăduită de Iisus Hristos de curgerea de sânge care o chinuia de mulţi ani (Matei 9, 20). În semn de recunoştinţă şi slavă adusă Bunului Dumnezeu, ea a turnat o statuie de bronz ce-l reprezenta pe Mântuitor ţinând mâna unei femei prosternate înaintea Lui. Sfânta Veronica a aşezat statuia în faţa casei ei, astfel încât toţi trecătorii să o cinstească. La picioarele statuii - unde pe o placă se putea citi: Lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii - creştea o plantă vindecătoare de boli.

După o altă veche scriere apocrifă, Sfânta Veronica, înainte de a purta acest nume, se numea Faustina.

Ea a fost sfătuitoarea de taină a împăratului Tiberiu, contemporan cu Iisus Hristos şi Sfinţii apostoli. Cât timp împăratul Tiberiu nu a ieşit din cuvântul Faustinei, treburile în imperiu mergeau bine, dar când Tiberiu a căzut sub influenţa unor slujitori făţarnici, dornici de mărire, acesta a luat-o pe drumul desfrâului şi beţiei, care l-au dezechilibrat psihic.

Ne mai suportând viaţa de la Curte şi ipocrizia din jurul împăratului, Faustina se retrage la casa părintească, în Munţii Sabini.

Într-o zi, în casa ei poposeşte un slujitor al lui Tiberiu, de la care află cu durere despre necazurile împăratului, adăugând totodată că doar o persoană îl mai poate salva. Faustina se întoarce degrabă la Tiberiu şi descoperă că acesta avea lepră - boală incurabilă la acea vreme. Faustina nu mai zăboveşte nic o clipă şi pleacă la Ierusalim, pentru a-L ruga pe Iisus să-l tămăduiască.

Însă când ajunge la casa lui Pilat află că Iisus a fost condamnat la moarte, prin crucificare.

Faustina pleacă îndurerată spre casă, iar pe drumul de întoarcere întâlneşte un convoi, care ducea un condamnat cu o cruce în spate, spre dealul Golgota. Tânărul ce ducea crucea în spate se prăbuşeşte sub povara acesteia chiar în apropierea ei. Faustina îi şterge faţa cu o năframă, pe care se imprimă chipul osânditului. Apoi convoiul pleacă, Faustina rămânând adânc impresionată de ochii iubitori, îndureraţi ai condamnatului.

Întoarsă la palat, îi spune lui Tiberiu că Mântuitorul a murit, dar i-a rămas această năframă. Când ia năframa şi vede pe ea întipărit chipul Mântuitorului, Tiberiu îşi plânge cu sinceritate păcatele, simţindu-şi sufletul inundat de iubire şi linişte…

Atunci Faustina îşi dă seama că împăratul este complet vindecat. Minunea săvârşită în faţa ei o determină să-l caute pe Dumnezeul adevărat, lepădându-se de cultul zeilor.

Îl întâlneşte pe Sfântul apostol Petru, care îi vesteşte despre Învierea Mântuitorului, îi împărtăşeşte toate învăţăturile creştinismului şi în cele din urmă, o botează dându-i numele de Veronica.

Ducând o viaţă sfântă, Veronica s-a dus la Dumnezeu, ca şi în ceruri să se bucure de Chipul Domnului.

Acatistul Sfintei Veronica

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Folositoare caldă câştigându-te pe tine, ne rugăm ţie, noi, nevrednicii şi ca ceea ce ai arătat chipul lui Iisus Hristos, dăruieşte-ne să-L vedem şi noi, sus în cer, ca să te cinstim şi să-ţi cântăm: ***Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!***

Icosul 1

Înger pe pământ te-ai arătat, slujind Domnului în vremea înfricoşatelor lui Patimi, şi precum îngerul I-a slujit în vremea postirii celei de patruzeci de zile, aşa şi tu, în singurătatea drumului Crucii pentru aceasta te fericim, zicând:
Bucură-te, Veronica, prin care cunoaştem Chipul Stăpânului nostru Iisus Hristos;
Bucură-te, prin care vedem pătimirea;
Bucură-te, milostivire către osândiţi şi dosădiţi;
Bucură-te, bunătate mai presus de inimile omeneşti;
Bucură-te, milă de Patima Celui Milostiv;
Bucură-te, că te-ai învrednicit a te atinge de faţa Stăpânului;
Bucură-te, Veronica, ucenica lui Hristos;
Bucură-te, că ai întrecut pe cea care a uns picioarele Domnului cu mir;
Bucură-te, că aceea picioarele a cuprins, iar tu faţa lui Hristos;
Bucură-te, prin care ne închinăm chipului Mântuitorului;
Bucură-te, prin care ne amintim de Sfintele Lui Patimi;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Văzând Sfânta Veronica prin fereastra casei părinteşti pe Stăpânul Hristos dus la răstignire, s-a umplut de negrăită milă de Cel ce lucra Tainele mântuirii şi cunoscându-L, I-a cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Înţelegerea cea neînţeleasă de cărturarii norodului căutând Sfânta Veronica să o înţeleagă, se întreba pe sine, zicând: Cum pătimeşte Hristos? Şi cunoscându-L pe El a fi singur Dumnezeu, s-a înfricoşat; iar noi, cinstind înţelegerea ta, te lăudăm, zicând:

Bucură-te, slujitoarea lui Iisus;
Bucură-te, că ai uşurat Patima Lui;
Bucură-te, că ai mângâiat pe Maica Lui;
Bucură-te, că ai şters sudoarea Feţei Lui;
Bucură-te, că ai câştigat iubirea Lui;
Bucură-te, că ai fost prea vitează;
Bucură-te, că apostolii au fugit, iar tu ai îndrăznit;
Bucură-te, căpetenia mironosiţelor;
Bucură-te, că, îndrăznind, ai biruit;
Bucură-te, că, biruind, ai câştigat;
Bucură-te, că ai lepădat frica părintească;
Bucură-te, că ai câştigat dragoste dumnezeiască;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Puterea Celui de sus a umbrit atunci pe Sfânta Veronica, de a trecut prin mulţimea tulburată şi a şters faţa cea acoperită de sânge şi sudoare a iubitului Mire, iar noi cu inima cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Mahramă curată, ai alergat ca un fulger printre tulburătorii evrei, iar Cel ce ştie toate, ştiind dorirea ta cea bună, Sfântă Veronico, a binevoit a se întipări Sfântul Său Chip spre mustrarea în veci a celor ce nu L-au cunoscut Dumnezeu şi Om, iar noi, lăudând priceperea ta, zicem:

Bucură-te, fericită între fecioare;
Bucură-te, prea lăudată pentru fapta bună;
Bucură-te, prea milostivă cu inima;
Bucură-te, că ai mângâiat pe Mângâietorul;
Bucură-te, că ai şters Faţa Celui ce a şters păcatul lumii;
Bucură-te, că ai odihnit pe Cel ce a odihnit pe cei împovăraţi;
Bucură-te, că ai făcut bucurie celor îndureraţi ce priveau la cele ce se făceau;
Bucură-te, că tu singură te-ai făcut năframă neîntinată;
Bucură-te, îndulcirea lacrimilor nemângâiate;
Bucură-te, lauda neamului omenesc;
Bucură-te, cinstea fecioarelor;

Bucură-te, ceea ce arăţi lumii pe Mântuitorul în vremea pătimirii;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Vifor de gânduri îndoielnice având, ucenicii Domnului L-au părăsit, dar Sfânta fecioară Veronica, prin luminarea darului, cunoscând că pătimirea lui Hristos este spre mântuirea lumii, a zis: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzit-a Veronica pe noroade hulind pe Iisus şi alergând înainte şi văzându-L, L-a cunoscut că este Dumnezeu şi Om, prin Taina întrupării pentru aceasta, noi îi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, curăţia cea neîntinată;
Bucură-te, că ai îndrăznit a privi la Soarele dreptăţii;
Bucură-te, că ai covârşit pe cei văzători;
Bucură-te, că luminezi ochii tuturor;
Bucură-te, că prin tine s-a păstrat Chipul lui Hristos;
Bucură-te, că ne înveţi pe noi să aflăm Chipul Domnului;
Bucură-te, apa lină în care S-a oglindit Dumnezeu, lăsându-ţi Chipul Său;
Bucură-te, cunoscătoarea mântuirii;
Bucură-te, că tainele cereşti le-ai văzut;
Bucură-te, dragoste aprinsă către Hristos;
Bucură-te, aflătoarea mântuirii;
Bucură-te, solitoarea noastră către Iisus;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Văzându-te pe tine, fecioară, tatăl tău, alergând înaintea lui Iisus şi cu mahrama ştergându-I Faţa, s-a mâniat şi te-a închis, ca nu cumva să mergi după Iisus; iar tu, având pe Iisus, cel dorit şi dulce în mahramă, la El uitându-te, cu dragoste cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Necunoscând tatăl tău adevărul, socotea ca să te prindă şi să te piardă, dar tu, lăsându-l, ai urmat Sfinţilor apostoli şi Sfintelor femei întru propovăduirea Adevărului, drept aceea, primeşte de la noi aceste laude:
Bucură-te, muceniţă de bunăvoie;
Bucură-te, că te-ai unit prin dragoste cu Mirele cel Mare;
Bucură-te, că ai fost primită în ceata îngerească;
Bucură-te, că ai fost retezată de coasa păgânească;
Bucură-te, că ai moştenit Împărăţia cerească;

Bucură-te, că ai zdrobit ura părintească;
Bucură-te, ceea ce cu picior grabnic ai ajuns la locuinţa cerească;
Bucură-te, că acum vezi Faţa lui Iisus în strălucirea Lui cea dumnezeiască;
Bucură-te, că ai întrecut pe femeia care a uns picioarele Lui cu mir;
Bucură-te, că Faţa Lui ai şters când nimeni nu îndrăznea;
Bucură-te, că mare îţi este darul dat de Hristos;
Bucură-te, că acum ai înflorit în sânul Sfintei Treimi;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Mărturisitori se fac toţi cei ce văd Chipul lui Hristos închipuit cu minune pe mahramă şi pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu, învăţându-i cum să cunoască împreună cu cei ce ştiu taina, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Stralucit-a în Ierusalim darul tău, prin închipuirea Chipului nefăcut de mână, prin tine dăruit nouă celor credincioşi, care ne închinăm cu credinţă Sfântului Chip şi pe tine te lăudăm aşa:
Bucură-te, că ţie ţi-a încredinţat Iisus talantul Său;
Bucură-te, că te-a aflat credincioasă darului Său;
Bucură-te, că şi tu ai rodit viaţă de Serafim;
Bucură-te, diamant din cununa lui Hristos;
Bucură-te, mărgăritar aflat în apa cea mai de jos;
Bucură-te, începătoarea dogmei creştineşti;
Bucură-te, învăţătoarea închinării dumnezeieşti;
Bucură-te, că şi tu ai văzut dumnezeirea Lui;
Bucură-te, că tu ai arătat lumii întâi pătimirea Lui;
Bucură-te, că Chipul cel Sfânt al Lui văzându-L demonii se cutremură;
Bucură-te, folositoare oamenilor;
Bucură-te, veselie credincioşilor;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 7-lea

După răstignirea şi învierea lui Iisus, adunându-se apostolii cei risipiţi şi văzând chipul cel dumnezeiesc în mâinile tale, pe mahramă, spăimântându-se şi bucurându-se, cântau: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Avgar, regele Edesei, văzând chipul lui Iisus, nu acesta al pătimirii, ci al dumnezeirii, a crezut din inimă şi L-a dat lumii spre încredinţarea tuturor că Mesia a venit în lume. Văzând şi pe Cel al pătimirii, prin tine dat credincioşilor, te laudă, zicând:
Bucură-te, propovăduitoarea lui Hristos;
Bucură-te, porumbiţa darului Lui;
Bucură-te, podoaba fecioarelor;
Bucură-te, lauda mironosiţelor;
Bucură-te, lucrătoarea sfintelor icoane;
Bucură-te, că ai avut dragoste dumnezeiască;
Bucură-te, că ai vădit ruşinea păgânească;
Bucură-te, că ai stins focul idolilor;
Bucură-te, că ai fost mărturisitoare;
Bucură-te, că ai avut dragoste nebiruită;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Negrăite au fost milostivirea şi răbdarea Fiului lui Dumnezeu, că a suferit să fie ştearsă Faţa lui cea dumnezeiască de o tânără fecioară, că numai El singur cunoştea dragostea cea fierbinte din sufletul ei şi numai ea în acea vreme Îi cânta Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Văzând lucrarea cea străină a icoanei lui Hristos, să uităm cele pământeşti, să ridicăm mintea la cer şi să înţelegem cum Dumnezeu a lucrat nouă mântuire, iar pe fecioara Veronica, cu cuvinte de laudă să o cinstim:
Bucură-te, mireasă credincioasă;
Bucură-te, făclie luminoasă;
Bucură-te, inimă în care s-a scris Sfântul Cuvânt;
Bucură-te, biserică aleasă de Duhul Sfânt;
Bucură-te, cea dintâi închinătoare a sfintelor icoane;
Bucură-te, începătoarea dreptei credinţe;
Bucură-te, cea nebună pentru dragostea lui Hristos;
Bucură-te, cea defăimată pentru Domnul Hristos;
Bucură-te, că nu ţi-ai cruţat viaţa;
Bucură-te, că ai uitat de tine pentru dragostea Lui;
Bucură-te, că ai defăimat cinstea ta pentru El;
Bucură-te, că ai fugit de faţa tatălui tău;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Firea îngerească s-a mirat de lucrarea Sfintei Mahrame ce s-a închipuit în mâinile Sfintei Veronica şi bucurându-se de lucrarea tainică, cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Spăimântatu-s-au ritorii, nepricepându-se cum s-a scris Chipul cel însângerat pe mahrama ta, iar noi, ştiind lucrarea Tainei, zicem către tine:
Bucură-te, că ţie ţi s-a dăruit această Taină;
Bucură-te, că prin aceasta ai cunoscut înţelepciunea lui Dumnezeu;
Bucură-te, împlinirea rânduielilor Lui;
Bucură-te, că cei înţelepţi ai lumii s-au făcut nepricepuţi;
Bucură-te, că amuţesc gurile ereticilor;
Bucură-te, că rămân zadarnice întrebările lor;
Bucură-te, că se taie amăgirile rătăciţilor;
Bucură-te, că se ruşinează ca nebunii, cei ce zic că Sfântul Chip este chip cioplit;
Bucură-te, zid tare al creştinilor;
Bucură-te, adevărată temelie a credinţei;
Bucură-te, dreaptă închinare a Sfintelor icoane;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Pogorându-Se Mântuitorul să mântuiască neamul omenesc, prin tot chipul S-a dat tuturor, ca să-L vedem prin icoană şi dorindu-L, să-L slăvim şi să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Podoaba Bisericii dreptcredincioşilor şi laudă neruşinată s-a dat în mâinile tale Sfânta închipuire pe pânză, ca văzând ereticii cei de pe urmă, să se ruşineze, iar cei ce cred, să cânte aşa:
Bucură-te, podoaba Bisericii;
Bucură-te, că prin tine s-a întărit închinarea sfintelor icoane;
Bucură-te, că prin tine şi-a luat Biserica podoabă prea frumoasă;
Bucură-te, că ai fost biruitoare;
Bucură-te, apărătoarea Ortodoxiei;
Bucură-te, stânca muceniciei;
Bucură-te, de minuni făcătoare;
Bucură-te, a fecioarelor povăţuitoare;
Bucură-te, milă către aproapele tău;
Bucură-te, ceea ce alungi eresurile;
Bucură-te, stingătoarea formelor păgâneşti;
Bucură-te, adâncul smereniei;

Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Împărate Sfinte, de n-am avea icoana Ta, nici mântuirea noastră nu ar fi nădăjduită, dar Chipului cel din icoană, prin care s-a arătat puterea Ta, crezând şi mulţumind, ne închinăm dumnezeirii Tale, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Făclie prea luminoasă s-a arătat mahrama ta, Sfântă Veronica, că a aprins în lume lumina credinţei celei adevărate a lui Hristos şi a Sfintelor icoane, pentru care îţi cântăm şi zicem:

Bucură-te, izvorule de apă al credinţei;
Bucură-te, cădelniţă cu focul dragostei;
Bucură-te, arătătoarea Soarelui celui înţelegător;
Bucură-te, căldura focului mistuitor;
Bucură-te, mireasmă sufletelor;
Bucură-te, picătură dulce a inimilor;
Bucură-te, alinarea patimilor;
Bucură-te, roadă coaptă în grădina Raiului;
Bucură-te, că te-ai încununat cu slavă;
Bucură-te, smirna mirositoare a credinţei;
Bucură-te, boboc de crin ceresc;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 12-lea

Vrând Iubitorul de oameni să dea har, mărturie ne-a dat Preasfântul Său Chip, ca văzându-L, să ni se pară că suntem înaintea lui Dumnezeu şi cuviincioasă închinăciune să aducem, cântând cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Având înaintea noastră Chipul lui Hristos, al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi al tuturor Sfinţilor, ne bucurăm, noi păcătoşii, de rânduiala lui Dumnezeu şi pe Sfânta Veronica, cea care a îndrăznit întâi a se apropia de Dumnezeire, o lăudăm, zicând:

Bucură-te, rugătoarea noastră către Domnul nostru Iisus Hristos;
Bucură-te, frumuseţe cerească;
Bucură-te, floarea mucenicilor;
Bucură-te, întărirea Sfintei Biserici;
Bucură-te, mână mângâietoare;
Bucură-te, privire îndurătoare;

Bucură-te, sprijinitoarea sufletului meu;
Bucură-te, rugătoare către Dumnezeu pentru mântuirea noastră;
Bucură-te, mijlocitoarea noastră către Dumnezeu;
Bucură-te, izbăvirea noastră de eresuri;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor din nevoi;
Bucură-te şi te roagă pentru cei ce te cinstesc pe tine;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea milostivă Sfântă muceniţă Veronica, care te-ai învrednicit de minunea cea nespusă a Sfintei Mahrame, primeşte acest mic dar ce-ţi aducem ţie acum şi aprinde întru noi flacăra iubirii de Dumnezeu, Mântuitorul nostru, ca împreună cu tine să ne învrednicim a cânta în împărăţia lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice din nou:

Icosul 1
Înger pe pământ te-ai arătat, slujind Domnului în vremea înfricoşatelor Lui Patimi, şi precum îngerul I-a slujit în vremea postirii celei de patruzeci de zile, aşa şi tu, în singurătatea drumului Crucii pentru aceasta te fericim, zicând:
Bucură-te, Veronica, prin care cunoaştem Chipul Stăpânului nostru Iisus Hristos;
Bucură-te, prin care vedem pătimirea;
Bucură-te, milostivire către osândiţi şi dosădiţi;
Bucură-te, bunătate mai presus de inimile omeneşti;
Bucură-te, milă de Patima Celui Milostiv;
Bucură-te, că te-ai învrednicit a te atinge de faţa Stăpânului;
Bucură-te, Veronica, ucenica lui Hristos;
Bucură-te, că ai întrecut pe cea care a uns picioarele Domnului cu mir;
Bucură-te, că aceea picioarele a cuprins, iar tu faţa lui Hristos;
Bucură-te, prin care ne închinăm chipului Mântuitorului;
Bucură-te, prin care ne amintim de Sfintele Lui Patimi;
Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!

Condacul 1
Folositoare caldă câştigându-te pe tine, ne rugăm ţie, noi, nevrednicii şi ca ceea ce ai arătat chipul lui Iisus Hristos, dăruieşte-ne să-L vedem şi noi, sus în cer, ca să te cinstim şi să-ţi cântăm: ***Bucură-te, Veronica, mironosiţa lui Hristos!***